

Zinn: Efter hvad vi nu have hørt af det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madfen-Nygdal) som Tører for den større Halvdel af Oppositionen i dette Ting, betænker jeg mig ikke paa ogsaa at kalde ham Tører for den bedre Halvdel i Forhold til den Sag, vi her have for. — Jeg maa til det ærede Medlem for 6te Kredts (S. Pedersen) bemærke, at jeg ganske vist ikke har hødt de Vanskeligheder, Besværigheder og Beføstninger, som Sagen vil forvolde, nogen stor Omstale, men jeg har i saa Henseende brugt ganske det samme System, som det ærede Medlem bruger, naar han taler for en Sag. Man ser de lyse Sider af den og kyster maaste lidt let hen over de vanskelige Sider. Jeg tror at kunne finde fuldt Forvar hos det ærede Medlem, hvis han vil søge i sin egen Barm. Jeg mistender ikke, at der er store Vanskeligheder og Beføstninger forbundne med Sagen, men efter at have hørt den ærede Minister udtale sig om dem, tror jeg ikke, at jeg behøver at anvende meget paa at overbevise det ærede Medlem om, at Vanskelighederne og Beføstningerne slet ikke ere saa store, som han har tænkt sig. Navnlig den private Mand, den tilbagetrukne Mand, den, der lever i en lille Bedrift, det være sig paa Landet eller i en Købstad, vil i Virkeligheden ikke saa nogen nævneværdig Udgift eller nogen nævneværdig Vanskelighed ved, at denne Sag gennemføres. Den ærede Minister talte saa indtrængende herom, at jeg ikke skal forsøge paa at gøre det bedre. Naar den ærede Minister derimod mente at maatte sige til det ærede Medlems Indvending imod § 7, at det er forbudt handlende at bruge fremmed Maal og Vægt, antager jeg, at den ærede Minister vil være enig med mig i, at det er et Overgreb, der er begaaet, naar den ærede Ministers Kolllega, Trafikministeren, har instrueret Tærnbanerne om at benytte fremmed Maal og Vægt i deres hele System. Jeg tror, at det ene maa være lige saa angribeligt som det andet. Jeg forstod ikke det ærede Medlem for 6te Kredts saaledes, som den ærede Minister forstod ham. Han udtrykte sig omtrent saaledes: gaar jeg til min Strædder og køber 3 Meter Tøj og betaler ham, saa kan Strædderen ikke sse Skade derfor; deri maa man give ham fuldstændigt Medhold, at det er rigtig, hvis han betaler. En anden

Sag var det, hvis han ikke betalte, saa vilde han ogsaa selv lide Skade, men det blev efter en anden Forordning end den, her bliver anvendelig. Jeg finder i det hele, at det ærede Medlem taler ganske saaledes, som jeg tænker mig, at man har talt imod Møntloven, da den var til Forhandling i 1872—1873. Jeg tror, at de, der gave et Udtryk for den Stemning, det var imod at indføre en Forandring i Møntsystemet, som i en Obergangsperiode vilde blive meget vanskelig, maa have tænkt og følt paa samme Maade, og det minder mig om at advare Agrarerne imod at gaa alt for godtroende ind paa dette Lovforslag, som i mange Henseender er beslægtet med Forslaget om Møntforandringen. Vi have jo faaet stærke Behrejdelse fra Agrarerne for Møntforandringen; de sige, at de derved mistede 20—25 pCt. af deres Værdier. Det vilde være haardt, om vi skulde oplede den Dag, da de kom og sagde til os, at vi ved denne Sag havde berøvet dem 20—25 pCt. af deres Arealer. Jeg tror ikke, at det kunde ske, men jeg vil dog gøre de Herrer Agrarer opmærksomme paa, at der kan ligge en Fare her. — Det ærede Medlem for 6te Kredts var i Forleghed for at finde Benævnelsen for en Tønde Land, og jeg ser deraf, at man kan finde Vanskeligheder i Mængde; thi Navnet „en Td. Land“ afstafes jo ved Loven og i Stedet for træder en Hektare, som omtrent er 14 Skpr. Land. Utsaa, alle Vanskeligheder for Agrarerne mener jeg ville falde bort; naar man indfører en større Enhed for Arealer, vil der vist ikke kunne kræves Erstatning for Lovens Gennemførelse. Det, den ærede Minister fremsførte om, hvor uvedkommende og næsten ligegyldigt dette Lovforslag vil være for den stille, lille Bedrift, for den lille Husholdning, for den almindelige Mand, kan man næsten sige, altsaa for den store Part af Befolkningen, mener jeg er det mest træffende af det hele. Derpaa skal man først fæste Øjet, og derfor skal man ikke være bange for at gennemføre denne Reform, thi den vil i meget ringe Grad ramme den store Del af Befolkningen.

S. Pedersen: Jeg forstod ikke den ærede Ministers Bemærkning om, at den store Del af Befolkningen ikke havde Selvlighed til at komme i Forhold til Maal